

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 480/2026
07.05.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Милене Рашић, Гордане Којић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Филипа Алексића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пироту К 304/24 од 28.07.2025. године и Вишег суда у Пироту Кж1 108/25 од 15.01.2026. године, у седници већа одржаној дана 07.05.2026. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Филипа Алексића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пироту К 304/24 од 28.07.2025. године и Вишег суда у Пироту Кж1 108/25 од 15.01.2026. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту К 304/24 од 28.07.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика, па му је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 3 (три) месеца и истовремено је одређено да се иста неће извршити уколико окривљени за време проверавања у трајању од 2 (две) године, рачунајући од дана правноснажности пресуде, не учини ново кривично дело.

Истом пресудом окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка износ од 29.279,00 динара, те приватном тужиоцу ББ на име трошкова кривичног поступка износ од 421.960,00 динара, све у року од 30 дана по правноснажности пресуде, док је оштећени ББ ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Пироту Кж1 108/25 од 15.01.2026. године одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног АА и пуномоћника приватног тужиоца ББ и пресуда Основног суда у Пироту К 304/24 од 28.07.2025. године је потврђена.

Иако бранилац окривљеног АА, адвокат Филип Алексић, наводи да захтев за заштиту законитости подноси против правноснажне пресуде Вишег суда у Пироту КЖ1 108/25 од 15.01.2026. године, из образложења захтева произилази да исти подноси и против правноснажне пресуде Основног суда у Пироту К 304/24 од 28.07.2025. године, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) и став 2. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и преиначи другостепену пресуду и окривљеног ослободи од оптужбе, применом одредбе члана 423. тачка 2) ЗКП.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву указује да је правноснажним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, наводећи да је у изреци пресуде место извршења кривичног дела одређено другачије у односу на приватну тужбу, јер је у приватној тужби наведено да се догађај одиграо „у улици Зеленгорској, близу раскрснице улице Хајдук Вељка“, док је у изреци пресуде наведено да се догађај одиграо „на раскрсници улице Зеленгорске и улице Хајдук Вељка“, истичући при томе да место извршења представља конститутивни елемент чињеничног описа кривичног дела.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости, Врховни суд оцењује као неосноване, из следећих разлога:

Битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП постоји уколико пресудом није потпуно решен предмет оптужбе, при чему се о непотпуно решеном предмету оптужбе може говорити само у ситуацији када суд уопште није донео одлуку о некој тачки оптужбе.

Према налажењу Врховног суда, побијаним правноснажним пресудама је потпуно решена оптужба с обзиром на то да је одлучено о оптужном акту - приватној тужби приватног тужиоца ББ од 05.12.2024. године, која је измењена дана 19.06.2025. године, у односу на описане радње извршења које су како у приватној тужби, тако и у правноснажним пресудама правно квалификоване као кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика. Околност да је место догађаја у изреци пресуде ближе одређено у складу са чињеничним стањем утврђеним на главном претресу, не значи да није решен предмет оптужбе и да је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, имајући пре свега у виду да место извршења не представља битан елемент предметног кривичног дела, као и да је суд овлашћен да мења чињенични

опис дела из оптужног акта и да га уподоби чињеничном стању утврђеном током доказног поступка, уколико при томе остаје у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива, а из којих произилазе законска обележја конкретног предметног дела, што је и учињено у конкретном случају, како је то правилно нашао и другостепени суд.

Из наведених разлога, супротни наводи, у поднетом захтеву, да је приликом доношења побијаних правноснажних пресуда учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, су оцењени као неосновани.

Надаље, у поднетом захтеву бранилац окривљеног истиче и образлаже битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, наводећи да правноснажна пресуда не садржи јасне и потпуне разлоге о одлучним чињеницама, док су они који су наведени међусобно противречни.

Осталим наводима захтева бранилац суштински оспорава правилност и потпуност утврђеног чињеничног стања и оцену доказа, пре свега исказа оштећеног, чиме указује на повреду одредбе члана 440. ЗКП, а у вези са тим надаље полемише и са повредом одредбе члана 16. ЗКП, посебно начела *in dubio pro reo*, прописаног ставом 5. наведене одредбе, коју бранилац погрешно означава као члан 18. ЗКП.

Како битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреде одредби чланова 16. и 440. ЗКП, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, то се Врховни суд у разматрање истих није упуштао.

Врховни суд се, сходно члану 489. став 1. ЗКП, није упуштао ни у оцену истакнуте битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, с обзиром да иста није образложена нити произилази из садржине захтева.

Из напред наведених разлога, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Светлана Томић Јокић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић